Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De consolatione philosophiae

Boethius, Anicius Manlius Severinus

[Deventer], [1480-85]

Prosa septima libri secundi

urn:nbn:de:bsz:31-293110

Visual Library

Quos premūt ſeptem gelidi triones Quos notbus ſicco violētus æſtu Torret ardentes recoquens harenas Celſa nū tandē valuit potestas Vertere praui rabiem Neronis. Heu grauē ſortem quotiens iniquus
Addit ſeuo gladius veneno.

Proſa ſeptima libri ſecundi.

Vm ego ſcis inq̄m ipſa minimuꝫ nobis ambitionē mortalium rerum fuiſſe dominatam. ſed materiam gerendis rebus optauimus. quo ne virtus tacita cōſeneſceret. P. At illa. Atqui hoc vnum eſt quod p̄ſtātes quidem natura mētes. ſed nonduꝫ ad extremā manū virtutū perfectiōe pductas allicere poſſit gloriæ ſcꝫ cupido et optimoruꝫ i rēpublicā fama meritorū. Quæ q̄ꝫ ſit exilis et totius pōderis vacua ſic cōſidera. Oēm terræ ābitū ſicuti aſtrologicis demrātioibus accepiſti ad cæli ſpaciū pūcti cōſtat obtinē rationē

Id eſt vt ſi ad celeſtis globi magnitudinez
conferatur. nihil ſpacij prorſus habere iudice
tur. Huius igitur tam exigue in mundo regi
onisq̄ q̄rta fere portio eſt. ſicut Ptolomeo pro
bante didiciſti. quae a nobis cognitis animā
tibus incolatur. Huic quartae ſi quātum ma
ria paludesq̄ premunt. quantūq̄ ſiti vaſta
regio diſtenditur cogitatione ſubtraxeris.
vix anguſtiſſima inhabitādi hominibus are
a relinquetur. In hoc minimo igitur puncti quo
daz puncto circūſepti atq̄ concluſi. de ꝑuul
ganda fama de proferēdo noīe cogitatis. At
quid habet amplū magnificūq̄ gloria tam
āguſtis exiguisq̄ limitibꝰ arctata Adde q̄
hoc ipſum breuis habitaculi ſeptum pluresq̄ i
colunt nationes. lingua. moribus. totius vi
tae ratione diſtātes. ad quas tum difficulta
te itinerum. tum loquendi diuerſitate. tuz cō
mercij inſolentia. non modo fama hominum

ſingulorũ. ſed nec vrbiũ quidem peruenire q̃
at Aetate deniqꝫ Marci Tullij ſicut ipſe quo
dã loco ſignificat nõdũ caucaſũ montez roma
nae reipublicae fama trãſcẽderat. Et erat tũc
adulta. partis etiã caeteriſqꝫ id locorum gen
tibus formidoloſa. Vides ne igit̃ q̃m ſit angu
ſta. q̃z ↄpreſſa gloria quã dilatare ac ꝓpagã
re laboratis. An vbi romani nois trãſire fama
nequit. romani hominis gloria progredietur.
Quid ꝙ diuerſarũ gẽtiũ mores iter ſe atqꝫ in
ſtituta diſcordant. vt quod apud alios lau
de. apud alios ſupplicio dignum iudicetur.
Quo fit vt ſi quẽ famae praedicatio delectet.
huic in plurimos populos nomẽ proferre nul
lo modo conducat. Erit igitur peruagata in
ter ſuos gloria quiſqꝫ contentus. et inter vni
us gentis terminos praeclara illa famae imor
talitas coartabitur. Sed q̃m multos clariſſi
mos ſuis tpib⁹ viros ſcriptorũ inops deleuit

obliuio· Qn̄q̄z q̄d ipſe ſcripta ꝑficiūt q̄ cuz
ſuis auctoribꝰ p̄mit lōgioꝛ atz obſcura vetu
ſtas· Vos vero imoꝛ̄litatē vobꝭ ꝓpagare vide
mini cū futuri famā tp̄isꝰ cogitatisꝰ. qđ ſi ad æ
ternitatisꝰ infinita ſpacia pertractes· quid ha
bes qꝺ de nominis tui diuturnitate læteris· V
nius eteni mora mo mēti ſi decē millibus confe
ratur annis ·quoniam vtrūqz ſpaciū defini
tū· minimazlicet habet tñ aliquā ꝓpoꝛtionem
At hic ipſe numerus annorum eiuſqz q̄ntūli
bet multiplex ad interminabilē diuturnitatē
ne cōparari quidem poteſt· Etenīz finitis ad
ſe inuicem fuerit q̄dā· infiniti vero atqz finiti
nulla vnq̄z poterit eē collatio Ita fit vt q̄nti
cūqz ꝓlixi tempoꝛis fama ſi cū iexhauſta æ
ternitate cogitetur· nō ꝑua ſꝫ plane nulla eē
videatᷣ· Vos āt ṅ ad populares aures ianesꝰ
qz rumoꝛes r̄cte tacē neſcitis Et r̄licta ꝯſciē
tiæ v̄tutisꝰ qz p̄ſtātia de alieis p̄mia ƀmūculisꝰ

poſtulatis Accipe in huiuſmodi arrogantiæ
leuitate q̄m feſtiue aliquis illuſerit. Nā cum
quidā adorſus eſſet hoīem cōtumelijs. qui nō
ad veræ virtutis vſū. ſ; ad ſupbam gloriam
falſū ſibi philoſophi nomen induerat. adiecíſ
ſetq; iam ſe ſciturū an ille philoſophus eſſet
ſiquidem illatas iniurias leniter patiēterq; to
leraſſet. Ille patientiā pauliſper aſſumpſit.
acceptaq; cōtumelia velut inſultans iā tādē
inquit. Intelligis ne me eſſe phm. Tū ille ni
mium mordacit. intellexeram inquit ſi tacu
iſſes Quid autē eſt quod ad p̄cipuos viros.
de his enim ſermo eſt. qui virtute gloriam pe
tūt. quid inquā eſt quod ad hos de fama poſt
reſolutū morte ſuprema corpus attineat. Nā
ſi quod noſtræ rationes credi vetāt toti mori
untur homines. nulla eſt omnino gloria. cū
is cuius ea eſſe dicatur nō extet omnino. Sin
vero bene ſibi mens conſcia terreno carcere re

ſoluta cælū libera petit. nonne omne terrenuz negocium ſpernet. quæ ſe cælo fruens terrenis gaudet exemptam.

Metrū ſeptimū libri ſecundi.

QVicūqȝ ſolam mente præcipiti petit
Summūqȝ putat gloriam Late patentis ætheris cernat plagas Arctumqȝ terrarum ſitum. Breuem replere non valentis ambitum. Pudebit aucti nominis. Quid o ſuꝑbi colla mortali iugo Fruſtra leuare geſtiunt. Licet remotos fama per populos means Diffuſa. linguas explicet Et magna titulis fulgeat claris domus Mors ſpernit altaz gloriam. Jnuoluit humile pariter ⁊ celſuz caput Aequatqȝ ſummis infima. Vbi nunc fidelis oſſa Fabricij manent. Quid brutus aut rigidus cato. Signat ſuperſtes fama tenuis pauculis Jnane nomen litteris. Sed quid decora nouimus vocabula Num ſcire conſumptos